

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CONCILIIS, ET|| ECCLESIA MILITANTE,|| QVATVOR LIRBRIS||
COMPREHNSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

VII. Concilia partim co[n]firmata, partim reprobata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53873)

Illud etiam obseruabis, hanc Synodum falsò à nonnullis vocari tertiam Ephesinam, vt ab auctore summæ Conciliorum in principio VII. Synodi, & à Sixto Senensi lib. 5. bibliothecæ sanctæ annotat. 247. Nam omnes antiqui eam vocant Constantinopolitanam, & id ipsum clarissimè patet ex isto ipso Concilio, quod insertum legitur in VII. Synodo act. 6. causa erroris videtur fuisse, quia isti prophanæ Synodo præsedid Theodosius Episcopus Ephesinus.

SEPTIMUM est Concilium PISANVM anno M. D. XI. cōgregatum ab Imperatore & Rege Galliæ, & aliquot Cardinalibus cōtra Iulium II. & reprobatur paulò pòst in Concilio Lateranensi sub Iulio II. sess. 2. & 3.

OCTAVVM numerari potest Concilium VVITTEMBERGENSE, quod Lutherani generale vocant CCC. Pastorum, præside Lutero anno M. D. XXXVI. Vide Cochlæum in actis Lutheri, & Surium in commentario rerum in orbe gestarum anno M. D. XXXVI.

CAPVT VII.

Concilia partim confirmata, partim reprobata.

RIMUM generale partim confirmatum, partim reprobatur est SARDICENSE Concilium Episcoporum CCC. LXXVI. anno Domini CCC. LI. tempore Constantij & Iulij I. ex quibus CCC. Episcopi Occidentales fidem Catholicam confirmarunt, quæ exponit Hilarius in libro de Synodis, reliqui LXXVI. Episcopi Orientales fidem Arianam scripserunt. Vide Socratem lib. 2. cap. 16. Sozomenum lib. 3. hist. cap. 10. & II. & Theodoretum lib. 2. cap. 7. & 8.

SECUNDVM est Concilium SYRMIENSE, quod celebratum est annis quinque post Sardicense, hoc est, anno Domini CCC. LVI. Liberio summo Pontifice, & Constantio Imperatore. In hoc enim Concilio duæ formulæ fidei dissentientes inter se editæ sunt. VNAM composuit Græcè Marcus Arethusius, qui postea sub Iuliano illustre martyrium pertulit, quæ quidem ea esse videtur, quam Hilarius

in lib. de Synodis propè extremo, vt Catholicam explicat. ALTERAM alij composuerunt Latinè plenam aperta blasphemia, quam Hilarius reprehendit in libro de Synodis, non procul ab initio. In eodem etiam Concilio Photini hæresis damnata est, quam damnationem omnes Ecclesiæ probauerunt. Vide Socratem lib. 1. cap. 24. & sequentibus, & Sozomenum lib. 4. cap. 5. & 6. vide etiam Epiphanium hæresi 71. qui tamen in eo lapsus videtur, quod Sardicam pro Synio acceperit.

TERTIVM est Concilium QVINISEXTVM, in quo continentur canones Trullani. Sciendum est enim ex Tharasio disputante in septima Synodo act. 4. sextam Synodum, quæ tempore Constantini IV. celebrata est, nullos canones edidisse, sed post annos aliquot tempore Iustiniani Episcopos rediisse Constantinopolim, & in Palatio, quod dicitur Trullum 102. canones edidisse, qui dicuntur Trullani, & à Balsamone vocatur Concilium Quinisextum, quia non est hæc Synodus quinta nec sexta, sed canones addidit quintæ & sextæ Synodo.

Quo tempore hæc Synodus habita sit, non est ad eò certum. Nam Theophanes quidam historicus, quem citat Franciscus Turrianus in libro de VI. Synodo, docet celebratam hanc Synodum anno XXVII. à verè sextæ Synodi dissolutione, nimirum anno secundo Imperij Iustiniani instaurati. At Tharadius in VII. Synodo act. 4. & Epiphanius in eadem Synodo act. 6. tomo 1. dicunt post quinque annos à dissolutione Concilij hos canones editos. quod certè probabilius mihi videtur; nam alioqui non video, quæ fuerit illa erraticæ Synodus Constantinopoli à Iustiniano habita tempore Sergij Pape, & quam idem Papa reprobauit, teste Beda libro de sex ætatibus; Paulo Diacono lib. 6. cap. 4. Othone Frisingensi lib. 5. cap. 13. Reginone lib. 1. & Adone Viennensi in Chronico. nam in anno XXVII. à dissolutione Concilij sexti, non sedebat Sergius, sed Constantinus Papa, & certè Beda, & Tharadius antiquiores Theophane sunt, quin etiam Beda ipso tempore vixit, quo Sergius Papa sedebat.

Hos ergo canones dicimus partim reprobatos, quia non interfuit summus Pontifex, nec per se, nec per legatos, dum isti canones fierent. Et apertè Sergius Papa, qui tunc sedebat,

bat, reprobavit erraticam istam Synodum, ut ait Beda in libro de sex ætatibus in Iustiniano. Partim autem approbatos, quia etsi canones illi ex se nullam vim habeant, tamen aliqui postea probati sunt à Pontifice, aut aliis legitimis Conciliis, qualis est canon. 82. de pingendis imaginibus, receptus ab Adriano Papa, & VII. Synodo, ut patet ex ipsa septima Synodo act. 2. & 4. Vide quæ differuimus aduersus hanc Synodum Quinisextam libro 2. de summo Pontifice, cap. 18. & 27.

QUARTVM est Concilium FRANCOFORDIENSE, quod celebratum est anno DCC. XCIV. iuxta Reginonē lib. 2. Adriano I. Pontifice, & Carolo Magno Rege Francorū, quod Concilium ab Adriano confirmatum fuit, quātum ad eam partem, in qua definitur Christum non esse Filium Dei adoptiuum, & ab eodem reprobatum, quantum ad alteram partem, in qua ex errore damnatur septima Synodus. Vide quæ nos diximus in 2. lib. de Conciliis, cap. 9.

QVINTVM est Concilium CONSTANTIENSE Patrum ferè mille, ex quibus Episcopi amplius CCC. anno M. CD. XIV. inchoatum sub Ioanne XXIII. & anno M. CD. XVIII. finitum sub Martino V. & Sigismundo Imperatore. Plat. Palmerius. Hoc Concilium quantum ad primas sessiones, ubi definit Concilium esse supra Papam, reprobatum est in Concilio Florentino, & Lateranensi ultimo: quantum ad vltimas sessiones, & ea omnia quæ probauit Martinus V. ab omnibus Catholicis recipitur.

SEXTVM est Concilium BASILEENSE inchoatū anno M. CD. XXXI. & continuatum Basileæ, ac deinde Lausanæ vsque ad annum M. CD. XLIX, quo tempore cessit Nicolao V. Pontifici tam Concilium, quàm Papa Felix V. in schismate ab ipso Concilio creatus. Vide acta Concilij, & Bullam annexam Nicolai V. Pontificis. Huius Concilij nihil est ratum & probatum, nisi quædam dispositiones circa beneficia Ecclesiastica, quæ à Concilio factæ fuerant, quas (pacis & vnitatis gratiâ) Nicolaus prædictus approbavit.

Concilium verò ipsum reprobatur in Concilio Lateranensi vlt. sessione undecimâ.

"quintas